

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobkyně **M.L.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o vdovský důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.6.2011, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 13.6.2011, č. j. žalovaná zamítla námitky žalobkyně doručené jí 23.5.2011 proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.5.2011, č.j. 556 010 7080/428, kterým ČSSZ zamítla žádost účastnice řízení o vdovský důchod pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a č. 987/2009. V námitkách účastnice řízení uvedla, že dodatečně doplatila zemřelému manželovi 224 dnů pojištění, čímž splnil podmínky pro přiznání invalidního důchodu. S odkazem na čl. II. bod 1 zák. č. 306/2008, který mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 582/1991 Sb., na ustanovení § 49 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a na sdělení slovenského nositele pojištění a evidenci ČSSZ uvedla, že manžel účastnice řízení nebyl ke dni smrti poživitelem starobního, částečného ani plného invalidního důchodu a nezemřel následkem pracovního úrazu. Ke dni smrti nesplnil ani nárok na starobní důchod. Nárok na vdovský důchod tak mohl vzniknout pouze, pokud by manžel splnil potřebnou dobu pojištění pro nárok na plný invalidní důchod, která se ve smyslu ust. § 49 odst. 1 písm. b), na základě § 40 odst. 1 písm. f) a v souladu s odst. 2 citovaného ustanovení zákona o důchodovém pojištění zjišťuje z období před vznikem plné invalidity z posledních 10-ti roků před vznikem plné invalidity. Pro nárok

na vdovský důchod se zjišťuje potřebná doba pojištění ke dni smrti pojištěnce, a proto byla zjišťována z období od 14.8.1999 do 13.8.2009. Žalovaná zhodnotila zemřelému manželovi do celkové doby pojištění dodatečně doplacenou dobu dobrovolného pojištění od 1.1.2004 do 2.2.2004 a od 18.8.2004 do 28.2.2005. I po tomto zápočtu ke dni smrti získal pouze dva roky a 358 dnů pojištění a nesplnil ani podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod.

V žalobě, došlé žalované 27.6.2011 a v doplnění ze dne 15.8.2011, došlému soudu dne 17.8.2011 žalobkyně tvrdila, že doplacením pojistného za 224 dnů ke dni vzniku invalidity splnil zemřelý podmínky nároku na invalidní důchod. Zároveň soudu sdělila, že rovněž Sociální pojišťovna v Bratislavě zamítla její žádost o vdovský důchod, proti rozhodnutí podala odvolání ke Krajskému soudu v Košicích. Doplnila, že zemřelému manželovi vznikl nárok na invalidní důchod ke dni vzniku invalidity – 31.12.2005 po doplacení pojistného dne 31.1.2011 za období před vznikem invalidity a požadovala, aby potřebná doba pojištění byla zjišťována z poledních 10-ti roků před vznikem invalidity a nikoliv z posledních 10-ti roků před dnem smrti manžela. Doplacením pojistného zemřelému manželovi vznikl nárok na invalidní důchod k 31.12.2005 a jí tím vznikl nárok na vdovský důchod.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že dle ust. § 49 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2009 má vdova nárok na vdovský důchod po manželovi, který byl poživitelem starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu, nebo ke dni smrti podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod, nebo podmínky nároku na starobní důchod splnil, anebo zemřel následkem pracovního úrazu. Manžel žalobkyně nebyl ke dni úmrtí poživitelem starobního, ani invalidního důchodu, proto žalovaná zkoumala, zda byly splněny podmínky nároku na starobní důchod nebo podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod. Ve smyslu ust. § 29 písm. a) a § 32 zákona o důchodovém pojištění, zemřelý nesplnil podmínky nároku na starobní důchod, neboť důchodového věku by dosáhl až 15.3.2026. Ve smyslu ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2009 a § 49 odst. 1 téhož zákona zemřelý manžel žalobkyně v rozhodném období 10-ti let před úmrtím získal po dodatečném doplacení pojistného pouze 2 roky a 358 dnů doby pojištění. Tato skutečnost vyplývá z dodatečného formuláře E 205 SK, kterým Sociální pojišťovna v Bratislavě potvrdila další dobu pojištění v období od 1.1. do 2.2.2004 a od 18.8.2004 do 28.2.2005, ale ani po zápočtu této doby pojištění nevznikl nárok na vdovský důchod, poněvadž byla splněna doba pojištění pouze v rozsahu 2 roků a 358 dnů. O žádosti o vdovský důchod rozhodla rovněž Sociální pojišťovna v Bratislavě, která žádost o vdovský důchod zamítla pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění rozhodnutím ze dne 1.4.2011. Všechny okolnosti shora nebrání tomu, aby mohl být uplatněn nárok na vdovský důchod v budoucnu po vzniku nových skutečností.

Rozhodující soud po korespondenci s Krajským soudem v Košicích a Nejvyšším soudem Slovenské republiky Bratislava si vyžádal konečné rozhodnutí slovenských soudů ve věci žádosti žalobkyně o vdovský důchod uplatněné ve Slovenské republice. Rozsudkem sp. zn. 9 So/193/2011 ze dne 30.5.2012, který nabyt právní moci dne 5.6.2012 Nejvyšší soud Slovenské republiky potvrdil rozsudek Krajského soudu v Košicích z 28.8.2011, č.j. 5 Sd/42/2011-25, neboť nebyly splněna podmínka pro nárok na vdovský důchod po manželovi podle § 74 odst. 1 zákona č. 461/2003 Zz., ve spojení s ust. § 72 a § 78 téhož zákona. Tento soud konstatoval, že k doplacení pojistného došlo až po smrti manžela

pokračování

34 Ad 57/2011-30

navrhovatelky, a proto nárok na invalidní důchod před dnem smrti zemřelého nevznikl, proto nemůže být považován za poživatele invalidního důchodu pro účely posouzení nároku na vdovský důchod.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalovaná na základě potvrzení o historii pojištění ve Slovenské republice dle formuláře E 205 SK ze dne 11.4.2011 vystavila osobní list důchodového pojištění dne 3.5.2011, kde v období od 14.8.1999 do 13.8.2009 je vykázána doba pojištění, náhradní doba pojištění a dobrovolné pojištění ve Slovenské republice do 28.2.2005 v trvání 2 roků a 358 dnů.

Podle ust. § 49 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2009, podle něhož se posuzuje nárok na vdovský důchod v tomto případě ve smyslu čl. II, bod 1 zák. č. 306/2008 Sb., má vdova nárok na vdovský důchod po manželovi, který za a) byl poživitelem starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu, nebo b) splnil ke dni smrti podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod nebo podmínky nároku na starobní důchod a nebo zemřel následkem pracovního úrazu.

Z obsahu žaloby a jejího doplnění a z vyjádření žalované je nesporné, že manžel žalobkyně nesplnil podmínku pro nárok na vdovský důchod uvedenou pod písm. a). Pokud se týká podmínky nároku na vdovský důchod uvedené pod písm. b), pro posouzení věci je rozhodné splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nároky na důchody tam uvedené ke dni smrti. K tomuto dni zemřelý manžel žalobkyně nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod, ač byl invalidní od 31.12.2005. Tím, že žalobkyně doplatila pojistné za zemřelého manžela v rozsahu potřebném pro nárok na plný invalidní důchod v období do 31.12.2005, nedošlo ke splnění podmínky nároku na plný invalidní důchod, neboť se tak nestalo ke dni smrti manžela dne 14.8.2009, ale až dne 31.1.2011. Doplatení tohoto pojištění za období před vznikem plné invalidity se projevilo pouze zvýšením délky doby pojištění před úmrtím manžela z 2 let 134 dnů na 2 roky a 358 dnů v rozhodném období od 14.8.1999 do 13.8.2009. Aby byla splněna potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod, muselo by dojít k doplacení potřebné doby pojištění v období před smrtí manžela žalobkyně.

Na základě shora provedeného posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 o.s.ř., protože úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. července 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně